

PERSBERICHT

Een derde van kinderen en jongeren die vastlopen in het onderwijs zegt soms niet meer te willen leven

Wereld Suïcide Preventie Week:

Oudervereniging Balans en MijnKindWilDood.nl vragen aandacht voor risicogroep

Een derde van de kinderen en jongeren die vastlopen in het onderwijs zegt soms niet meer te willen leven, blijkt uit het rapport *Thuiszitters Tellen*. Een onthutsend signaal van de wanhoop. Tijdens de Wereld Suïcide Preventie Week, van 7 tot en met 13 september, vragen [Oudervereniging Balans](#) en [MijnKindWilDood.nl](#) aandacht voor deze vaak onzichtbare groep. Bij het praten over suïcidepreventie gaan veel cijfers over suïcidepogingen en geslaagde suïcides. Maar er loopt een veel grotere groep, naar schatting jaarlijks 485.000 mensen, rond met donkere gedachten. Kinderen en jongeren die vastlopen in het onderwijs zijn daarbij een belangrijke risicogroep.

Suïcidepreventie begint voor de crisis

“Als we alleen kijken naar suïcidepogingen en geslaagde suïcides, zien we maar een deel van het verhaal”, zegt Joli Luijckx, directeur van Oudervereniging Balans. “Er is een veel grotere groep kinderen en jongeren die worstelt met donkere gedachten. Als een derde van de kinderen en jongeren die vastlopen in het onderwijs zegt soms niet meer te willen leven, moeten we ons afvragen wat deze kinderen ons proberen te vertellen. Hun uitspraak ‘ik wil niet meer leven’ is geen aandacht vragen, maar een uiting van wanhoop. Vastlopen in het onderwijs kan een opeenstapeling worden van stress, angst, eenzaamheid en verlies van zelfvertrouwen. Als onderwijs niet meer lukt, verdwijnt vaak ook het gevoel van perspectief. Terwijl leeftijdgenoten naar school gaan, vriendschappen opbouwen en zich ontwikkelen, kan een kind zich steeds verder buitengesloten voelen. Dat is het moment waarop we moeten luisteren, in plaats van wachten tot er een crisis uitbreekt.”

Ouders zijn een belangrijke schakel

Een kind hoeft niet eerst kapot te gaan voordat we erkennen dat het onderwijs niet passend is. Preventie begint niet pas bij een crisis. Ouders spelen daarbij een belangrijke rol. Zij kennen hun kind als geen ander en zien vaak al vroeg dat het niet goed gaat. “Het is belangrijk dat school en hulpverlening naar ouders luisteren en dat ze samen optrekken. Benader ouders daarbij niet alleen instrumenteel – ‘doe dit, doe dat omdat het goed is voor je kind’ – maar heb ook oog voor hun inspanning en moeite, voor de impact die het heeft op henzelf en het gezin.”, vertelt Janneke van Bockel, ouderschapsdeskundige en betrokken bij MijnKindWilDood.nl. “Ouders worstelen en zoeken evengoed. Het helpt als ze voelen dat ze daarin niet alleen staan en dat het erbij hoort. MijnKindWilDood.nl biedt ouders een plek waar zij terecht kunnen met hun zorgen, ervaringen van andere ouders kunnen lezen en voelen dat ze er niet alleen voor staan.”

Ieder kind heeft recht op perspectief

“We kunnen niet accepteren dat een kind eerst vastloopt in het onderwijs, vervolgens zijn vrienden, ontwikkeling en toekomstperspectief verliest en uiteindelijk zegt niet meer te willen leven. Dan zijn we veel te laat”, zeggen Joli Luijckx en Janneke van Bockel eensgezind. Tijdens de Wereld Suïcide Preventie Week roepen Oudervereniging Balans en MijnKindWilDood.nl professionals, scholen, beleidsmakers en politiek op om de signalen van kinderen en jongeren die vastlopen serieus te nemen. Een kind dat vastloopt in het onderwijs heeft niet alleen behoefte aan een oplossing voor het onderwijsprobleem. Het heeft behoefte aan verbinding, veiligheid, ontwikkeling en perspectief.

Een kind dat zegt niet meer te willen leven, heeft iemand nodig die luistert. Die hen ziet. Die blijft. En die samen met kind en ouders zoekt naar een weg vooruit. Die 33% is niet alleen een cijfer, het zijn kinderen. Kinderen die ons vertellen dat het zo niet langer kan.

Niet het kind moet zich aanpassen, het onderwijssysteem moet veranderen

Oudervereniging Balans en MijnKindWilDood.nl pleiten voor een onderwijssysteem waarin kinderen niet hoeven te passen in het systeem, maar waarin het systeem zich aanpast aan wat kinderen nodig hebben; een onderwijssysteem dat rekening houdt met de manier waarop kinderen leren, zich ontwikkelen en tot bloei komen. “Voor de één is dat een klaslokaal met 25 leerlingen. Voor een ander is dat een kleinere groep, een combinatie van onderwijs en zorg, digitaal onderwijs, leren op een andere locatie, thuisonderwijs of een maatwerktraject”, zegt Joli Luijckx. “Passend onderwijs wordt nog te vaak beperkt tot wat er binnen de muren van een school mogelijk is. Als een kind daar niet in past, lijkt het een probleem dat bij het kind ligt. Dat moet anders. Niet kinderen laten passen in een systeem, maar een systeem dat tolerant is voor verschillen tussen kinderen. Een systeem dat uitgaat van mogelijkheden in plaats van beperkingen en kijkt naar wat een kind nodig heeft om zich veilig te ontwikkelen, waar dat ook gebeurt. Dat is dan ook wat we willen bereiken met onze [juridische procedure](#) tegen de Nederlandse Staat.”

Noot voor de redactie

Voor interviews, achtergrondinformatie of een toelichting op de cijfers en de problematiek rond kinderen en jongeren die vastlopen in het onderwijs kunt u contact opnemen met Oudervereniging Balans / MijnKindWilDood.nl.

Monique Hoppenbrouwers

Media & Communicatie

pers@balansdigitaal.nl

(06) 48 26 12 77

Een interview met Joli Luijckx, directeur van oudervereniging Balans, Janneke van Bockel, ouderschapsdeskundige en betrokken bij het platform Mijnkindwildood.nl en ervaringsdeskundige ouders, behoort tot de mogelijkheden.

Over Oudervereniging Balans

[Oudervereniging Balans](#) komt op voor ouders en kinderen die ondersteuning nodig hebben bij opvoeding, zorg en onderwijs. Balans versterkt de positie van ouders, deelt kennis en ervaringen en zet zich politiek en maatschappelijk in voor passend en inclusief onderwijs en passende hulp voor ieder kind.

Over MijnKindWilDood.nl

[MijnKindWilDood.nl](#) is een informatieplatform voor en door ouders van kinderen of (jong)volwassenen die worstelen met suïcidale gedachten. De website biedt toegankelijke informatie, ervaringskennis, wegwijzers en is bovenal een hart onder de riem voor ouders.

Bron: Oudervereniging Balans, rapport [Thuiszitters Tellen](#)